

Zaradi tebe.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA. Za Glas Naroda priredi G. P.

Njen oče je odšel v staro poslopje, in Viljem se bo vrnil šele zvečer iz Berlina ter ni mogel biti pred deseto uri doma. Mlada žena je najraje sedela pri kaminu, ko je bila sama. Čutila se je nekoliko utrujeno. Sibila ji je prav posebno priporočila, naj se zavije v gorko jutranjo odejo ter privošči nekoliko počitka svojemu srcu. Pazi naj se! Seveda; težko se ji bo zdelo! Lahek usmev je obkrožal njena usta in oči so govorile povsem drugje jezik. Ponoč je bil popolnoma izbrisan in v njenem smehljaju je ležalo tiho, sladko koprnjenje. Dobro je bilo, da se Ditrih še ni vrnil s svojega velikega potovanja. Naj potuje ter dolgo izostane, kajti ona ni imela časa, da se spominja nanj ter izgubljenega sreče. Pričela je še enkrat čitati pismo, s katerim ji je Ditrih sporočil svoje zadnje slovo. Od Viljema se je poslovil v Berlinu. Nameraval es je vkrčiti v Bremenu ter odpotovati v Patagonijo. Roka, ki je držala pismo, je omahnila brez volje. Mlada žena je zasledovala potnika v mislih. Sedaj je gotovo že dospel v Bremen. Potekli bosta dve leti, predno ga bo zopet videla. Prva, dolga ločitev, odkar sta se poznała, dolga ločitev. Dobro je bilo tako. On zasleduje povsem drugačne cilje, in v njenem življenju ne bo igral nikake vloge več! Ditrih ji je tuj! Ljubila ga je z vročo ljubeznijo, a sedaj je ni hotel več poznati. Zadolgoletni se je morala s tem, da bo z Viljemom v vsakdanjem stanovanju ter se zadovoljiti z njegovo vsakdanjo, neromantično ljubeznijo! Skočila je pokonci, kajti naenkrat se je je polastilo vroče koprnjenje. Vzkliknila je: — Ditrih, moj zvesti tovariš! Klje je odmeval v velikem prostoru in na pragu je stal mož, kateremu so veljale te besede: — Regina! — Ditrih! Stal je še vedno, ločen od nje vsled teme, ki je vladala v sobi. Ona se je dvignila ter zrla nanj, kot na prikazen! Oči Ditriha so se zapile v postavu ženske, katero je tako ljubil. Ne, ta mož je ni pozabil! Regina je čutila v svojem srcu, da ji bo ostal zvest. — Odkod prihajaš? — Iz Berlina! — In kje so tvoji tovariši? — Deloma daleč proč od tukaj! Avtomobil nam je napravil neslano burko! Reparatura, ki pa ne bo končana pred štirimi urami, me je zadržala v Kaltenbruchu. Profesor Schwarzbach se je odpeljal naprej in jaz sem si mislil, da hoče to usoda. Mislil sem se osebno posloviti. Regina, ne jezi se name! Mogoče bo to najino zadnje svidenje! Ali me ne smatraš več toliko vrednim, da bi si smel izprostiti zadnje besedo v slovo? Mlada žena je bila tako razburjena, da se je pričela solziti. Omahnila je na stol. — Regina! Urnih korakov je bil poleg nje ter jo prijel za roko. — Draga Regina, ravnal sem nepremišljeno. Mislil sem le na se in zdelo se mi je naenkrat nemogoče, da bi se poslovil brez besede in brez pogleda od tebe in domovine. Hočem se pomiriti. Prosim te le, pusti mi še enkrat pogledati v tvoje ljubljeno lice ter te še enkrat držati na svojih prsih. Kako so njegove drage oči prosile in kako so se dvigale njegove roke, da jo dvigne še enkrat! Že se je sklonila k njemu ter ga prisrčno objela, a v zadnjem trenutku se je spomnila svoje pregrehe in vrnila se ji je zavest. — Ne, tako, Ditrih, to bi bilo izdajstvo na mojem možu, izdajstvo nad njegovim otrokom, katerega nosim pod svojim srcem. Daj mi roko in kot prijatelj se ločiva! V kaminu je prasketal ogenj. Zbudil je oba človeka iz bolečnih misli, in ljubezen se je morala razbliniti v nič kot ogenj v kaminu. — Z Bogom, Ditrih, moj zvesti tovariš! Regina je zajokala. Ditrih pa se je sklonil nad tresočo se roko ter jo pritisnil na usta z bolestinu vzklikom. Ljubezen se ga je vnočevala s silnimi bolečinami. Kakorhitro pa je pogledal v njen mrzli, tihi obraz, se je premagal. Odpovedal se je vsemu silnemu poželenju. — Z Bogom, Regina. Ljubezni, katero si mi nekoč dala, mi ne more nikdo več vzeti! Nikdar ne bom pozabil in tudi te ure ne. Ti si bila močnejša ter si naju obvarovala pred krivdo. Bodi srečna, kot zaslužiš. Z Bogom! Kot sanje se ji je zdel njegov prihod in kot sanje tudi njegovo slovo. Nepremišljeno je obsedela v svojem stolu, solze so se ji posušile, divje hrepenenje se je ublažilo in blagodejna otopenlost se je je lotila, — nastopila je reakcija! Udarec stare ure, ki je stala na kaminu, jo je iztrgal iz njenega duševnega spanja. Viljem mora dospeti vsak trenutek. Regina je odšla v spalno sobo ter si umila oči. Obkleja je obleko, katera je bila Viljemu zelo všeč, ter se napotila v družinsko sobo. Tam je prižgala visoko stoječo svetilko ter pričakovala z velikim razburjenjem prihod svojega moža, o katerem je vedela, da jo bo takoj obiskal. Gotovo pa se je zmotila, kajti čulr je voz na drugi strani. Kmalu nato pa je slišala korake Viljema na stopnicah terase. Brez dvoma jo je hotel presenetiti. On naj ima svojo voljo in vsled tega je zaprla oči ter se delala kot da spi. Zdaj je stal pač pod njenim oknom ter jo skuša presenetiti. Poznala je njegovo ljubosumno naravo in njena napetost je rasla od minute do minute. Kje se je mudil toliko časa? Kaj se je zgodilo? Počilo je! Ali je nosil Viljem strelno orožje pri sebi, ki se je nato samo sprožilo? Regina je priskočevala ter si ni upala napraviti nobenega nadaljnega koraka. Moral je vendar priti človek, ki je slišal pok, katerega je slišala malo poprej. Zakaj ni Viljema, da jo pomiri? Mlada žena ni pomislila, da se nahajajo vsi služabniki na drugi strani mogočnega poslopja in da nimajo tukaj ničesar iskati. Tedaj pa je čula strašen ropot, ki je prihajal iz sobe njeneža moža ter nato zamolkel udarec. Nato pa je vladala leta skrivnostna tišina kot poprej.

Regina je pogledala skozi špranjo steklenih vrat. Na pragu je ležala tiha postava. Bil je Viljem, še vedno v kožuhi, v katerem je zapustil sani. Ležal je na obrazu in roki sa bili na široko raztegnjeni. Blazen krik se je dvignil iz prsi Regine. Odmeval je po dolgem prostoru. Pokleknila je poleg njega. Vedela je natančno, da je mrtev, a kljub temu je neprestano klicala njegovo ime. — Viljem! Kot zadušene so prihajale njene besede iz grla. — Viljem ti vendar nisi mrtev? Ti si me hotel le prestrašiti? Pogledj vendar, izgovori besedo! Kako se je moglo to zgoditi? Skušala je dvigniti truplo, in njene oči so narasle vsled smrtnege strahu. Odvlekla ga je v sobo ter ga položila na debelo preprogo, dočim mu je potisnila pod zgljavje usnjeno blazinico. Kako strašno so štrlele oči proti stropu. Slekla mu je kožuh ter položila njegovo glavo na svoja prsa, da vidi, če je še kaj življenja v njem. Kot brez misli je iskala vsepovsod. Pohitela je proti omari za orožje. Revolver, katerega je iskala, je visel na svojem mestu. Nato pa ji je prišla strašna misel. Pohitela je k mrtvem ter iskala rano. Dvignila je glavo ter pričela iskati. Zadelala je z roko na mesto, kjer je življenjski sok uhajal v debelih kapljah. Pogledala je bila čepico in v nji je bila luknja. — Umorjen! — Ditrih! Iztegnila je roki kot da vidi novo, strašno prikazen ter se nato zgrudila nezavestna. Dolgo časa je ležala tako. Noben pomočnik ni prišel, kajti domnevali so vsi, da je šel zakonski par že spat. Velika ura v gosposki sobi je bila polnoč, ko se je premaknila Regina. Potegnila si je lase iz oči ter zrla zmedena naokrog. Tedaj pa je padlo njeno oko na mrtvega moža. V njeni glavi so se pričele vrteti divje misli. Zopet je bila njena prva misel Ditrih, čeprav bi bilo naravnost blaznost dolžiti ga tega zločina! Njen mož je bil ustreljen iz zasede, bil je to podel ter dobro premišljen umor! Kdo pa je bil morilec? Moral je čakati nanj in vsled tega so mu morale biti natančno znane njegove navade. Mogoče ga je hotel ustreliti skozi okno in vsled tega je bilo skrajno lahko približati se neopaženo. Dosti lažje je bilo tudi zalotiti ga, kajti prišel mu je naravnost na strel kot divjačina. Kdo pa je bil morilec? Priljubljen ni bil Viljem. V kratkem času svojega gospodarstva si je znal pridobiti dosti sovražnikov. Dosti jih je bilo odpuščenih! Med starimi, zvestimi pa ni bilo nikogar, ki bi lahko dvignil orožje proti gospodarju! Njen pogled je padel na uro. Tako pozno je bilo in toliko časa je bila nezavestna! Mora imeti pomoč, a koga? — Oče! Ah, da ni takoj mislila nanj! — Dalje prihodnjič.

SPORNA ZADEVA

Berlinska sodnija je morala sklepati o zapuščinski zadevi, ki ji ni bila kos. Trgovec V. se je drugič poročil, dasi je bil njegov odrasli sin iz prvega zakona hud nasprotnik tega koraka. Toda ljubezen premaga vse in nova zakonca sta celo spisala oporoko, v kateri sta drug drugega določila za edinega dediča. Poletni se je vozil V. z ženo v majavem čolnicu po morju in ta se je prevrnil. Ribiči so sicer potegnili dvojico na kopno, vsaka pomoč je bila prepozna. Zdaj se je pričel hud spor za dedščino med trgovčevim sinom iz prvega zakona in materjo druge žene. Sodnija bi lahko sklepala v korist prvega ali drugega tožitelja samo na temelju točnih podatkov o trenutku smrti. Če bi vedela, da je umrl soproj vsaj za trenutek prej, bi podedovala imetje njegova žena, oziroma tašča. Če bi nasprotno umrla njena mati, oziroma njegov sin. Pričelo niso mogle povedati ničesar določnega: oba ponesrečena sta ležala brez zavesti in umrla, ne da bi odprla oči: razlika v času bi utegnila znašati kvečjemu sekunde. Zaradi tega je ponudila sodnija nasprotnikoma poravnava in je razdelila imetje v dva enaka dela. Stranki sta se izjavili zadovoljni s to ponudbo, kajti niti Salomon ne bi utegnul drugače rešiti to zadevo.

SAKSER STATE BANK 32 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y. posluje vsak delavnik od 8.30 dop. do 6. popoldne. Za večjo udobnost svojih klientov, vsak pondeljek do 7. ure zvečer.

Mali Oglasi imajo velik uspeh Prepričajte se!

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 West 18th Street New York, N. Y.

RAZNE POVESTI IN ROMANI:

Table listing various books and their prices, including titles like 'Ana Karenina', 'Amerika, povsed dečtra, doma', 'Agitator', etc.

Kretanje Parnikov Shipping News

Table listing shipping schedules for various routes, including dates and destinations like '14. januarja: Augustus, Napoli, Genova', etc.

6 DNI PREKO OCEANA FRENCH LINE 19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko. Tudi nedržavljeni zamorejo potovati v stari kraj, je potrebno, da je poseben potnik, priljagi in raznih drugih stvarih. Vse naše dolgoletne izkušnje Vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in priporočamo vedno le prvotne brzo-parnike. Tudi nedržavljeni zamorejo potovati v stari kraj na obisk, toda predskrbeti si morajo dovoljenje za povrnitev (Return Permit) iz Washingtona, ki je veljaven za eno leto šrez permita je sedaj nemogoče priti nazaj tudi v teku 6. mesecev in isti se ne pošiljajo več v stari kraj, ampak ga mora vsak pronic osebno dvigniti pred odpotovanjem v stari kraj. Prošnja za permit se mora vložiti najmanj eden mesec pred nameravanim odpotovanjem in oni, ki potujejo preko New Yorka je najbolje, da v prošnji označijo naj se jim pošlje na Range Office, New York, N. Y.